

Prayer in Translation: Is It Kosher?

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve-Minute Shiur #7

Mishnah Sotah 7:1

אלו נאמרין בכל לשון פרשת סוטה ווידוי מעשר קריאת שמע ותפלה וברכת המזון ושבעת העדות ושבעת הפקדון:

The following speech acts may be performed in any language: the *sotah* verses (Numbers 5:19ff); the confession when presenting the tithe (Deuteronomy 26:13ff); **the recitation of Sh'ma; the t'filah; birkat hamazon**; the adjuration of witnesses (Leviticus 5:1); and the custodian's oath (Leviticus 5:21).

Bavli Sotah 32b

קרית שמע. מנלן? דכתיב: שמע ישראל, בכל לשון שאתה שומע.
תנו רבנן: קרית שמע ככתבה, דברי רבי, וחכמים אומרים: בכל לשון.
מאי טעמא דרבי? אמר קרא: והיו, בהווייתן יהו.
ורבנן? אמר קרא: שמע, בכל לשון שאתה שומע.

How do we know that the Sh'ma may be recited in any language? Because it is written (Deuteronomy 6:4): “**Hear** (*Sh'ma*) O Israel,” which means “in any language you understand (*shome`a*).”

The Rabbis taught in a *baraita*: Rabbi (Yehudah HaNasi) says: the Sh'ma must be recited as it is written; the Sages say: it may be recited in any language.

What is Rabbi's reason (evidence)? The text (Deut. 6:6) *v'hayu*, “they shall be,” which means: “let them remain as they are.”

What is the Sages' reason (evidence)? The word *sh'ma* means “in any language you understand (*shome`a*).”

Shulhan Arukh Orah Hayyim 62:2

יכול לקרותה בכל לשון, ויזהר מדברי שיבוש שבאותו לשון וידקדק בו כמו בלשון הקודש.

One may recite [the Sh'ma] in any language, provided that one avoids mistakes in that language and is precise in its usage as one would be with the Hebrew.

36 Bavli Sotah 33a

37
38
39
40
41
42
43

תפלה. רחמי היא, כל היכי דבעי מצלי.
ותפלה בכל לשון? והאמר רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמית, דאמר רבי יוחנן: כל
השואל צרכיו בלשון ארמי - אין מלאכי השרת נזקקין לו, לפי שאין מלאכי השרת מכירין בלשון
ארמי!
לא קשיא: הא ביחיד, הא בצבור.

44
45
46
47
48
49
50
51
52
53

How do we know that the *t'filah* may be recited in any language? Because it is an act of supplication, so that one may pray (in any language that) one wishes.
----- Is that so? But Rav Yehudah says: One should never offer a supplication (“pray for one’s needs”) in Aramaic, for as Rabbi Yochanan says: if one should pray in Aramaic, the ministering angels pay no attention to him, because they don’t understand that language!
----- That’s no difficulty: Rav Yehudah is referring to one who prays alone, while the mishnah is referring to one who prays with a congregation.

54 Rashi ad loc.

55
56
57

תפלה – דקתני מתניי' בכל לשון לא צריך קרא דהא רחמי נינהו וההוא לישנא דידע לכוון לבו ליללי.

58
59
60
61
62

The mishnah needs no Scriptural proof to establish that the *t'filah* may be recited in any language because it is an act of supplication: let one pray in that language in which one can form intention (*kavanah*).

63 Sefer Hasidim (ed. Margoliot), ch. 588

64
65
66
67
68

ואם יבא אליך מי שאינו מבין לשון עברי והוא ירא שמים (וירצה לכווין) או אם תבא לפניך אשה אמור להן שילמדו התפלות בלשון שמבינים כי התפלה אינה אלא בהבנת הלב ואם הלב אינו יודע מה שיוציא מפיו מה מועיל לו? לכך טוב שיתפלל באותו לשון שהוא מבין.

69
70
71
72
73

If you should encounter a man who doesn’t understand Hebrew but is God-fearing and wishes to pray with *kavanah*, or if you should encounter a woman, tell them to learn the prayers in a language that they understand. For prayer rests entirely upon one’s understanding, and if one’s mind does not understand what one’s mouth is saying, what good is the prayer? For this reason, it is better to pray in the language one understands.

74 R. Yitzhak Alfasi, B'rakhot 7a

75
76 הא דקתני תפלה בכל לשון ה"מ בצבור אבל ביחיד לא דאמר רב יהודה אמר רב לעולם אל ישאל אדם
77 צרכיו בלשון ארמי.
78

79 When the Mishnah says "the *t'filah* may be recited in any language," it refers to prayer
80 with a *minyan* but not to the prayer of an individual, for as Rav Yehudah says in the name
81 of Rav: "One should never offer a supplication in Aramaic."
82

83
84 R. Asher b. Yehiel, B'rakhot 2:2

85
86 מצאתי בנימוקי תלמידי ה"ר יונה ז"ל שהיה תמיה: כיון שתפלה ביחיד אינה נאמרת אלא
87 בלשון הקודש, היאך נהגו כל העולם שהנשים מתפללות בשאר לשונות? דכיון שחייבות
88 בתפלה, לא היה להן להתפלל אלא בלשון הקדש.
89 ורבני צרפת ז"ל היו נותנין טעם למנהג ואמרו: כיון שהיא התפלה שהצבור מתפללין, כמו
90 תפלת צבור דיינינן לה, ויכול יחיד לאמרה בלשון אחרת.
91 והא דאמר רב יהודה אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמי זהו בשואל צרכיו - כגון שיש לו חולה
92 בביתו או דבר אחר שהוא צריך. אבל תפלה שהיא קבוע לצבור אפילו כשיחיד מתפלל בביתו
93 כמתפלל בצבור דמי שא"צ מליץ לפני הקדוש ברוך הוא.
94 ולי נראה דאינו קשה ודוקא לשון זה קאמר רב יהודה דלא ישאל אדם צרכיו. וכן הקשו
95 בתוספות (שבת שם ד"ה שאין) אהא דקאמר שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי והלא
96 אפילו מחשבות לב האדם הם יודעים ומכירין, אלא לשון זה מגונה בעיניהן להזקק לו.
97

98 R. Yonah Gerondi, in his commentary on Alfasi edited by his students, raised the
99 following difficulty: if the individual may pray only in Hebrew, how do we explain the
100 universal *minhag* for women to pray in the vernacular? Since they are halakhically
101 obligated to pray, they too should pray only in Hebrew.

102 - The sages of France defended the *minhag* thus: since we are talking about the
103 *t'filah* (prayer) that the congregation recites, then we consider it the prayer of the
104 congregation even when an individual says it without a *minyan*, and accordingly
105 s/he may recite it in a language other than Hebrew.

106 - As for Rav Yehudah's statement "One should never offer a supplication in
107 Aramaic" - that refers, for example, to a prayer for a sick person or over some
108 household distress or some other personal need. But as for the fixed (*kavu`a*) prayer
109 (*Amidah*), when an individual recites it at home it is as though he recited it with a
110 *minyan*, and he does not need an interpreter to bring his prayer before the Holy
111 One.

112 It seems to me (Rosh), though, that there's no difficulty here. Rav Yehudah is speaking
113 specifically about the Aramaic language. As Tosafot tells us (*B. Shabbat* 12b, s.v.
114 *she'ein*), it can't be true that the ministering angels do not know Aramaic; after all, they
115 know our innermost thoughts. Rather, they regard Aramaic as a lowly, contemptible
116 language and refuse to hear it!

117 Shulhan Arukh Orach Hayyim 101:4

118

119 יכול להתפלל בכל לשון שירצה, וה"מ בצבור, אבל ביחיד לא יתפלל אלא בלשון הקודש ;

120 וי"א דה"מ כששואל צרכיו, כגון שהתפלל על חולה או על שום צער שיש לו בביתו, אבל תפלה

121 הקבועה לצבור, אפילו יחיד יכול לאומרה בכל לשון ;

122 וי"א דאף יחיד כששואל צרכיו יכול לשאול בכל לשון שירצה חוץ מלשון ארמי.

123

124 **[Alfasi]** One may pray in any language one wishes, provided that one prays as part of a

125 *minyan*, but if praying as an individual, one must recite it in Hebrew.

126 **[R. Yonah]** Some say this last requirement holds only if one is praying for one's own

127 needs - for example, for a sick person or over some household distress; but with respect

128 to the *t'filah* text recited by the congregation, even an individual may recite it in any

129 language.

130 **[R. Asher b. Yehiel]** And some say that even an individual may pray for personal needs

131 in any language except for Aramaic.